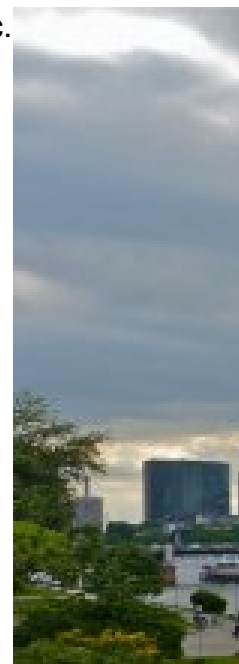

Rezydenci zagraniczni płacą podatek jedynie od dochodów uzyskanych w Niemczech. Podatek jest pobierany od dochodów wg tych samych reguł, jak od obywateli niemieckich i rezydentów. Zgodnie z niemieckim prawem o zabezpieczeniu społecznym, obcokrajowcy pracujący w Niemczech muszą także uiszczać składki na ubezpieczenia społeczne, gdy są postrzegani w myśl prawa jako zatrudnieni przez niemieckiego pracodawcę.

Jeżeli zagraniczna firma działa na terenie Niemiec, to dochody z tej działalności muszą być opodatkowane w Niemczech. Rodzaj naliczanych podatków zależy od formy prawnej firmy. Na tej podstawie polska firma jeszcze przed rozpoczęciem działalności w Niemczech musi uzyskać niemiecki Numer Identyfikacji Podatkowej (Steuernummer). Niemiecki Urząd Skarbowy nadając numer podatkowy określa, jakiego rodzaju podatki firma polska musi odprowadzać do niemieckiego fiskusa od prowadzonej na terenie Niemiec działalności.

Niemiecka ordynacja podatkowa nakazuje wszystkim rezydentom zagranicznym (tj. także Polakom pracującym lub działającym w Niemczech, ale z miejscem stałego zamieszkania w Polsce) wyznaczyć oficjalnego pełnomocnika do reprezentowania ich przed wszelkimi niemieckimi organami administracji podatkowej (§ 123 niemieckiej ordynacji podatkowej). Rezydent zagraniczny musi w tym celu wyznaczyć doradcę podatkowego lub kancelarię podatkową do reprezentowania go na obszarze Niemiec. Zgłoszenie przedstawiciela podatkowego następuje do właściwego miejscem niemieckiego Urzędu Skarbowego wraz z podaniem zakresu pełnomocnictwa, imienia i nazwiska doradcy podatkowego oraz jego siedziby, adresu lub miejsca stałego pobytu na terytorium Republiki Federalnej Niemiec.

Niemieckie prawo podatkowe

Niemieckie prawo podatkowe należy do najbardziej skomplikowanych na świecie. Przepisy podatkowe znajdują się zarówno w najważniejszym akcie prawnym państwa, czyli w ustawie zasadniczej (konstytucji), a także w wielu ustawach, rozporządzeniach, zarządzeniach, dyrektywach i aktach administracyjnych, które są dodatkowo wsparte bogatym orzecznictwem sądowym.

Dział X niemieckiej ustawy zasadniczej został poświęcony prawnym podstawom pobierania podatku w Niemczech. To właśnie konstytucja wprowadziła trzy rodzaje aktów prawnych wchodzących w skład niemieckiego prawa podatkowego. W Niemczech obowiązują ustawy krajowe, ustawy Landów i statuty komunalne wydawane przez gminy.

Najważniejsze obowiązujące w Niemczech krajowe ustawy podatkowe:

Ordynacja podatkowa jest elementarną ustawą podatkową, która określa zasady postępowania podatkowego, tj. określa podstawy opodatkowania, określa jak mają być pobierane i egzekwowane podatki w Niemczech. Ponadto ustawa ta reguluje postępowanie w sprawach karno-skarbowych związanych z uchylaniem się od płacenia podatków. (Dziennik

Ustaw BGBl. I S. 3866, ber. 2003 I S. 61).

Ustawa o doradztwie podatkowym reguluje doradztwo podatkowe i zawód doradcy podatkowego, a ponadto ogranicza dostęp do wykonywania usługowej pomocy w sprawach podatkowych. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 2735).

Ustawa o podatkach zagranicznych ma za cel zapobieganie ucieczce zagranicę przed opodatkowaniem w Niemczech i próbami zmniejszenia podatku po stronie niemieckiej. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 1713).

Ustawa kodeks karny określa przesłanki i konsekwencje prawne przestępstw na tle podatkowym i finansowym. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 3322).

Ustawa o wycenie zajmuje się obszerną wyceną podatkową zgromadzonego przed podatników majątku pod kątem wartości podatkowej. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 230).

Ustawa o podatku dochodowym określa opodatkowanie osób fizycznych. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 3366, ber. S. 3862).

Ustawa o spadku i darowiznach reguluje sprawy spadkowe i kwestie dziedziczenia oraz przekazywania darowizn. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 378).

Ustawa o podatku od działalności gospodarczej obejmuje materię związaną z opodatkowaniem prowadzonej w Niemczech działalności gospodarczej. (Dziennik Ustaw BGBl. I 2002 S. 4167).

Ustawa o podatku od nabycia nieruchomości określa opodatkowanie czynności prawnych od nieruchomości znajdujących się na obszarze Niemiec, a w szczególności ich zakupu. (Dziennik Ustaw (BGBl. I S. 418, ber. S. 1804).

Ustawa o podatku od nieruchomości uprawnia niemieckie gminy do naliczania podatku od nieruchomości od budynków, nieużytków i gruntów rolnych znajdujących się na ich obszarze. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 965).

Ustawa inwestycyjna ma za cel opodatkowania zysków z działalności inwestycyjnej i to zarówno w odniesieniu do majątku inwestycyjnego krajowego, jak i majątku inwestycyjnego zagranicznego. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 2676).

Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych obciąża dochody uzyskiwane przez spółki kapitałowe, min. GmbH oraz AG. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 4144).

Ustawa o dodatku solidarnościowym nakłada na podatników zachodnich Landów dodatek do podatku dochodowego, którego zamysłem od zjednoczenia Niemiec jest wyrównywanie różnic gospodarczych we wschodnich Landach. Podatek ten obowiązuje przynajmniej do 2019 roku. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 1318).

Ustawa o podatku VAT nakłada podatek od wartości dodanej na obrót towarów i usług. Podatkowi obrotowemu podlegają wszystkie krajowe odpłatne dostawy towarów i usług, które są osiągnięte w ramach przedsiębiorstwa. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 386).

Ustawa o podatku od przekształceń narzuca podatek na podmioty zmieniające formę prawną, na podmioty łączące się i włączające się do struktury przedsiębiorstwa. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 2782, 2791 ff.).

Ustawa o podatku od ubezpieczeń nakłada podatek na wynagrodzenia i zyski osiągnięte dzięki ubezpieczeniom, które zostały wypracowane na skutek zawartej umowy lub też w inny sposób. (Dziennik Ustaw BGBl. I S. 22).